

uddannelse eller et samlet personelforbrug på 9.450.

Personelforbrug ved anvendelse af 8.400 værnepligtige i dækningsstyrken	11.200
Personelforbrug ved anvendelse af 8.400 frivillige menige i dækningsstyrken	9.450
Merforbrug af personel ved anvendelse af værnepligtige	1.750

Disse 1.750 mænd vil således være til rådighed for det civile erhverv ved overgang til i dækningsstyrken udelukkende at anvende frivillige menige med en gennemsnitlig total kontraktlængde på $4\frac{1}{2}$ år.

Ovennævnte beregninger baserer sig på nuværende tjenestetid og -omgang for værnepligtige og nuværende gennemsnitskontraktlængde for frivilligt personel. Ved evt. kortere tjenestetid for værnepligtige og længere kontrakter for frivillige vil forskellen i personelforbrug øges kraftigt.

Eksempelvis vil beregningen for menige se ud som følger med 8 mdrs. værnepligt (heraf 3 på rekruttskolen) og kontrakter for frivillige på 7 år.

Værnepligtige:

Forholdet mellem dækningsstyrken og rekruttskolen er 5 mdr. til 3 mdr. Det vil sige, at 8.400 menige i dækningsstyrken kræver 5.040 mand på rekruttskolen eller et samlet personelforbrug på 13.440 mand.

Frivillige:

Forholdet mellem dækningsstyrken og konstabelskole er $6\frac{1}{2}$ år til $\frac{1}{2}$ år. Det vil sige at 8.400 menige i dækningsstyrken kræver ca. 650 mand på konstabelskole eller et samlet personelforbrug på 9.050 mand.

Merforbruget af personel ved anvendelse af værnepligtige menige bliver således i dette eksempel $13.440 \div 9.050 = 4.390$ mand.

Disse merforbrug af personel ved anvendelse af værnepligtige i stedet for frivillige er udtryk for, at et antal mænd i den arbejdsdygtige alder mindre er til rådighed for samfundet (produktionen) og samtidig et tilsvarende antal skatteydere mindre, idet de som værnepligtige under uddannelse på rekruttskole og befalingsmandsskole ikke på grundlag af de ad forsvaret modtagne ydelser vil komme til at betale skat.

Værdien af den produktion, som en værnepligtig alternativt kunne have præsteret, er næsten umulig at gøre op eksakt. For dog at have et vist udgangspunkt skal denne produktion — som et forsigtigt skøn — sættes til den gennemsnitlige årsindkomst for en mandlig ufaglært i industrien = ca. 32.000.

Det er i den forbindelse forudsat at en værnepligtig, som tager en civil uddannelse, ville tage den, uanset om værnepligten skal aftjenes eller ej, og at længden af uddannelsen er ens i begge tilfælde. Aftjening af værnepligt vil i så fald afkorte den periode af et liv, hvor der arbejdes efter den civile uddannelses afslutning med et til værnepligtens længde svarende tidsrum.

Skattebetalingen for en indkomst på ca. 32.000 kr. andrager lavt sat ca. 10.000 kr. i direkte skatter eller et samlet skatteprovenu under nuværende tjenestetid og -omgang og nuværende gennemsnitlige kontraktlængde på 500×10.000 kr. = 5 mill. kr. for sergenter eller 5 mill. kr.: 1.750 = ca. 2.850 kr. i gennemsnit pr. værnepligtig, der er eller uddannes til sergent, og 1.750×10.000 kr. = 17,5 mill. kr. for menige eller 17,5 mill. kr.: 11.200 = ca. 1.550 kr. i gennemsnit pr. værnepligtig menig.

d. Samfundets produktionstab.

I tilslutning til de under pkt. II. c. foretagne beregninger over merforbruget af personel ved anvendelse af værnepligtige i stedet for frivillige er der yderligere tale om et produktionstab for samfundet på grund af det mindre antal mænd, der således bliver til rådighed for samfundets civile sektor. Dette produktionstab er det ikke muligt at opgøre eksakt, men samfundsforskere er kommet til det resultat, at hvis produktionstabet sættes lig med en ufaglært arbejders løn, er det i hvert fald ikke sat for højt.

Med baggrund i det i pkt. II. c. opgjorte merforbrug af personel med nuværende tjenesteomgang/-tid for værnepligtige og nuværende gennemsnitlige kontraktlængde for frivillige kan samfundets produktionstab med den nuværende antalsmæssige fordeling mellem værnepligtige og frivillige sat i forhold til en total overgang til frivillige opgøres til i alt

Sergenter

500 mand à 32.000 kr. = ca. 16 mill. kr.